

Acemi Şiir Paradoksları

– prens · 27 Kasım 2018

Gözümün içine baka baka!Evet, gözümün içine baka baka doğru duydun,bu kaygı duvarlarını açmaya çalışırken ben/sen üstüne hiçbir şey koymadan ve hatta eline bir kitap kırıntısı bile tutuşturmadın,ama ben bu yangının hep içinde oldum bu doğum sancısının içinde hatta bebeğin betim bağına bile ben kestim sense uzak diyarların küskünlüğü gibi metal çağının bir paradoksu oldun/canım benim... Biliyorum duyguların depreşti ve birine aşık oldun zamanıdır evladım ve onun için ne satırlar dizersin sen/onu da biliyorum alt alta üst üste aşkın bağırışları sayfanın yapraklarını deler sanki ruhun içinden çıkmış gibi...Ama dur orda!Dur ki sıkılganlığımın arasında bir bardak soğuk su içeyim ve sana şunu kırmadan ve dökmeden diyeyim ağızdan çıkan her kelime şiir olmadığı gibi alt alta nizamlı bir şekilde sıralanmış duygularda şiir olmuyor neden mi? Çünkü şiir başka bir şey çünkü şiir başka bir mecra kendini ciddiye alanları ciddiye alır asla gelip geçici bir heves değildir, olmamalıdırBir kitabı sayfalar dolusu okuyup ta ondan hiçbir şey almamak ne kadar acı ne kadar acı şiirin bir yerinde bir sürprize tutunamamak...Bir ölü nasıl mezara giderse ve dönüşü yoksa bir şiir kitabı da öyledir...kayıtları biter o yüzden titizlenmek lazım her satırına her noktasına her yerine...Okumuyorsun kardeşim şiir üzerine yazılar eleştiriler şiir kitapları günlük bir gazete sinema tiyatro bizim besin kaynaklarından almıyorsun bir tablet bir hap/Demem o ki!Ruhumuzun kayıt altına alındığı bu dünyada bizde bizden sonra gelecek yeni nesillere bir şeyler bırakalım şiir bizim kaygımız olsun içinde aşk olsun kavuşamama olsun söylenmeyenler olsun betimler olsun heceler olsun olsun da olsun...Ama şu olmasın kitap dolusu şiir mezarlıkları ve sayfalar dolusu acemilikler...Hatam varsa affola...